

عنوان مقاله:

جلوه هایی از پرتو آیات قرآن در دیوان آتشکده نیر تبریزی

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

رسول عبادی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد اهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اهر ایران

علی رضانی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد اهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اهر ایران

نرگس اصغری - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد اهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اهر ایران

خلاصه مقاله:

بیشتر علمای ادب پارسی و تازی، از همان ابتدای ظهور اسلام که تابش خورشید قرآن کریم به درخشیدن آغاز کرد آنچنان به این کتاب دلبستگی یافتند و بدان اهتمام ورزیدند که این اهتمام و توجه، همه جوانب و ابعاد مختلف قرآن کریم را در بر گرفته و تمام زوایای دقیق آن را تحت پوشش قرار داد. علمای ادب پارسی از جمله حافظ، عطار، مولا، سعدی و... با داشتن ابزارهای خاصی در علم و ادب از قبیل تلمیح، اشاره، التفات، عقد، تضمین، تمثیل، حل (تحلیل) اقتباس و تشبیه کلام خود را به صورت نظمی روان با آیات قرآن و احادیث آراسته کردند. در این میان نیر تبریزی نیز که می توان او را حافظ شعر مرثیه نامید در دیوان آتشکده خود که کلاً در مدح امام سوم می باشد با تأثیر پذیری از آیات و احادیث معصومین بزرگوار شعر خود را جلا داده است. پژوهش حاضر در صدد است تا پرتو آیات قرآن را در دیوان آتشکده نیر تبریزی به تصویر بکشد. نتیجه به دست آمده نشان می دهد که نیر تبریزی تقریباً در همه ابیات این دیوان به نوعی از آیات و مفاهیم متعالی قرآن کریم تأثیر پذیرفته و با استفاده از آرایه های تلمیح، تضمین و اقتباس ابیاتش را زینت بخشیده است، او همچنین تأثیر پذیری اش را به یک یا چند سوره خاص محدود نساخته و تقریباً از همه سوره های قرآن متأثر شده است.

کلمات کلیدی:

نیر تبریزی، آتشکده، آیات قرآن، تلمیح، اقتباس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/548247>

